

den højtærede Minister, at der i Statutterne optages en Bestemmelse om, at saadanne Institutioner, der optage Laan mod Kommunernes Garanti, ogsaa kunne faa Laan i denne Kreditforening. Hermed skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Bardenfeth*):

Jeg maa udtale min Glæde over Udvalgets Tilslutning til Forslaget, som det er oversendt hertil fra Landstinget i samme Skikkelse, hvori det blev forelagt af Regeringen. Angaaende de Henstillinger, der findes i Udvalgets Betænkning, skal jeg sige, at for saa vidt de referere sig til, at man ønsker, at den eventuelle Kreditforening skal administreres saa billigt som muligt, stemmer det med Regeringens Ønsker. Jeg kan derfor særdeles godt tage Udvalgets Henstilling til Følge om saa vidt muligt at indskrænke Administrationen til kun at blive ledet af een Direktør paa den Maade, som blev udviklet af den ærede Ordfører, at Underskriften af en anden Mand paa Kasseobligationer kunde overdrages til Repræsentantskabets Formand eller mulig til en Meddirektør, der ikke skulde have saa meget Arbejde som den ledende Direktør. Jeg tror ikke, det vil være vanskeligt at komme overens med den eventuelle Bestyrelse af Kreditforeningen om en saadan Ordning. Jeg antager fremdeles, at det er i Overensstemmelse med Stifternes Ønske og deres Hensigt, at der i Statutterne optages en Bestemmelse om, at Repræsentanterne ere ulønnede og kun faa et Vederlag for deres Udgifter ved Repræsentantmødernes Afholdelse i Form af Dagpenge og Befordringsgodtgørelse. Naar man endvidere i Udvalget har tænkt paa at gøre Administrationen saa billig som mulig, og i alt Fald at gøre Debitorernes Indtræden i Foreningen saa billig som muligt ved ikke at danne nogen Reservefond, har dette Forslag, som den ærede Ordfører har omtalt, ikke vundet Tilslutning hos mig. Jeg er paa den anden Side enig i, at en saadan Reservefond skal dannes med et saa lille Offer som muligt for Debitorerne. Det er nærmest, fordi det Udkast, der har været forelagt Ministeriet, forudsatte Dannelsen af en Reserve- og Administrationsfond, der efterhaanden, som den voksede, skulde spises op, og derefter skulde Debitorerne fritages for Indskud for et enkelt Aar ad Gangen — saa vidt jeg husker Statutternes Indhold — at Ministeriet for at forandre dette paatænker at lade danne

en virkelig Reservefond, saa at der ikke noget Aar kan ske Fritagelse for Debitorerne for Indskud i denne Fond. Men det er, som sagt, min Hensigt at gøre Indskuddene saa lave som muligt. Jeg har endvidere ikke noget imod den Henstilling, der er udtalt i Betænkningen om at der skulde aabnes Adgang for Interessenterne til at vælge deres Repræsentanter noget tidligere end der er forudsat i Statutudkastet. Jeg tror, at en Bestemmelse i den af den ærede Ordfører antydede Retning vil kunne finde Tilslutning baade fra Stifternes og Ministeriets Side. Hvad endelig angaar den sidste Opfordring til Ministeren om at godkende en eventuel Bestemmelse i Statutterne, hvorefter Institutioner som f. Eks. Kirker, der eje sig selv, og optage Laan mod Kommunernes Garanti, skulde kunne faa disse Laan i Kommunernes Kreditforening, skal jeg sige, at jeg ser godt, at en saadan Bestemmelse i adskillige Tilfælde vil kunne være ret heldig, og jeg har heller ikke noget imod, at en hertil sigtende Bestemmelse optages i Statutterne, for saa vidt det ikke maatte komme i Strid med andre administrative Hensyn. I saa Henseende skal jeg, naar Kirkerne ere fremhævede, udtale, at det jo kunde være, at man af kirkelige Hensyn vilde være betænkelig ved at lade en eventuel Ligning til Dækning af Kommunernes Forpligtelse gaa ud over Menighedens Medlemmer. Det vil jo ses, at Ligningen efter D. L. 2—22—64 kun kan ske paa Menighedens Medlemmer, ikke paa Kommunens samtlige Beboere. Der kan komme en Forskel frem der, som jeg ikke paa Forhaand tør sige, ikke kunde vække nogen Betænkning fra kirkelige Autoriteters Side, men det er et Spørgsmaal, der vil komme under Overvejelse, og for saa vidt der ikke er noget i Vejen dermed, skal jeg heller ikke have noget imod, at en Bestemmelse i saa Henseende optages i Statutterne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C., Sp. 75)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.